Politiikan tutkimuksen klubi ry

WALPO

3/15

Filosofia & politiikan tutkimus yhteen?
s.10

Villa Perussuomalaiset
s. 14

Doug Stanhope
s. 20

Sisällysluettelo

3 Päätoimittajalta
4 Puheenjohtajalta
6 Klubisähkeet

Lähellä

10 Kopo: Filosofia ja politiikan tutkimus yhteen?
12 Index: Publicumilta Irlannin nummille
14 Kuplia, kuplia, kuplia
16 Ihmeellinen Villa Perussuomalaiset
18 Kolumni: Kun stadilainen Turun yliopiston kohtasi

Kaukana

20 Isänmaan asialla
22 Väsähtänyt sankari
26 Kollegat: Puolue esittelyssä
28 Vaihtopenkki: Oi, Andalucia

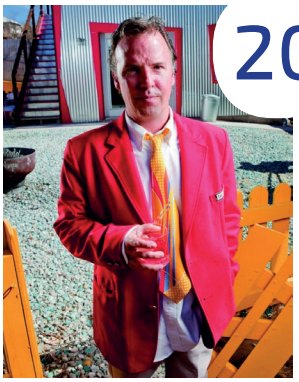

20

26

14

WALPO

Päätoimittaja: Roope Kinisjärvi
roseki@utu.fi

Kirjoittajat: Saku Martikainen
Roosa Hakkarainen
Petteri Mäkitalo
Väinö Kuusinen
Roosa Veijola
Riina Bhatia
Janne Salakka
Wilhemiina Palonen
Jemima Puukki

Kuvitus & kansi: Susanna Nurmi

Editointi: Henni Kivinen

Taitto: Roope Kinisjärvi

Levikki: 80

Julkaisija: Turun yliopiston Politiikan tutkimuksen klubi ry
Rehtorinpellonkatu 4A, 2. kerros
20500 Turku

Painopaikka: Painosalama Oy

Walpo ja suuri kupla

”Tietysti on niitä joitakin, joiden mielestä VALPOssa aina pitäisi olla jotain muuta kuin mitä siinä on. Mutta kyllähän te tiedätte, miten tätä lehteä tehdään.”

– Hanna Liski, Valpo 2/86

Tätä lehteä on tehty kotona, toimistolla, bussissa ja Viking Amorellalla. Tätä lehteä tehty virkeänä, puoliunessa, selvin päin ja A-oluen voimalla. Tätä lehteä on tehty aamulla ja aamuyöllä. Tätä lehteä on tehty liian pitkään.

Walpon *Suuri Vaaliextra* (2/15) kirvoitti lukijapalautetta, mihin myös alun lainaus tavallaan liittyy. Lehteä ja päätoimittajaa syytettiin oman punavihreän ideologian ajamisesta juuri ennen vaaleja. En tässä ala puolustelemaan omaani ja toimituskunnan työtä ja tekemiä virheitä. Puolueettomuuteen pyrittiin, ja siinä ei palautteen mukaan aivan onnistuttu. En kuitenkaan usko, että näin laajalevikkinen julkaisu kuitenkaan vaikutti kovinkaan merkittävästi vaalitulokseen. Walpo ilmeisesti liittyi vaalinumerollaan suomalaisen toimittajakunnan punavihreään yhteisrintamaan, mitä se jatkaa tässä lehdessä jutulla perussuomalaisista. Joka tapauksessa tuntuu hyvältä, että Walpo kerrankin aiheutti keskustelua. Enemmän ottaisi päähän, jos ketään ei kiinnostaisi.

Tämän numeron teema on kupla. Suurta kuplakeskustelua käytiin juuri eduskuntavaalien aikaan, kun Kallion punavihreä kupla poksahti ja selvisi, että Suomea on Kehä III:n ulkopuolellakin. Walpo on tästä keskustelusta auttamattomasti myöhässä. Toimitus kuitenkin totesi aiheen tärkeäksi ja käsittelyn arvoiseksi.

Jokainen meistä elää kuplassa. Kupla on oikeastaan melko typerä käsite; se tavallaan kuvastaa ihmisten luontaista tapa kokoontua samalla tavalla ajattelevien, samoista asioista kiinnostuneiden ihmisten seuraan. Kuplasta tulee ongelma vasta, kun kuvittelee, ettei oman kuplan ulkopuolella ole mitään muuta tai että muiden ajatukset, arvot ja tavat ovat omia alempiarvoisia. Omasta kuplasta on hyvä välillä poistua. Emme ole yksin.

P-klubin sääntöihin kirjattiin muutos, jonka myötä Walpolle voidaan valita jatkossa kaksi päätoimittajaa. Se toivottavasti madaltaa kynnystä hakea päätoimittajan paikalle, kun ainejärjestölehden toimittamisen valtavaa vastuuta ei tarvitse kantaa yksin. Eikä enää tarvitse viikkoa ennen syyskokousta huijata päätoimittajaksi toimistolla notkuvaa tyhjäntoimittajaa, joka on tarpeeksi tyhmä hakemaan paikkaa, johon hänellä ei ole vaadittavaa kokemusta tai kompetenssia, saati sitten minkäänlaista visiota lehden tekoon. Vaikka ihan hyvin tämä on mennyt.

Lopuksi vielä toinen lainaus edeltäjältäni Jouko Hannulta, joka kirjoitti vuonna 1980 näin:

”Teoriapuolta ja muuta tieteellistä tässä lehdessä on aika vähän jos ollenkaan ja hömppää ehkä liikaakin, mutta antaa olla. Joskus tuntuu, että elämässä pelaa sama suhde”.

”Jokainen meistä elää kuplassa”

PUHEENJOHTAJAN PÄIVÄKÄSKY

Tiedotusvälineitä ja sosiaalista mediaa seuraava ihminen törmää julkisessa keskustelussa tämän tästä puheisiin erilaisista kuplista. En usko, että kukaan voi väittää että sidonnaisuudet ja muut taustavaikuttimet eivät vaikuta ajatuksiimme; ei ole olemassa täydellisen objektiivista ihmistä. Koska en kuitenkaan halua pelkästään liidellä jossain kuplautumisen yläkäsitteen abstraktilla ylätasolla, keskityn opiskelijakulttuuriin, joka on minulle lähinnä sydäntä.

Opiskelijayhteisö ja -kulttuuri tarjoavat minulle, ja varmasti useimmille opiskelijoille tärkeimmän viitekehyksen. Yleinen hassuttelu ja hyvän maun rajoilla liikkuminen ovat minulle opiskelijaelämän virkistävintä sisältöä, vaikka ne voivat muita hirvittääkin. Vitsailu vakavistakin asioista on selviytymiskeino eikä rienaamista. Nykyisessä maailmantilanteessa valtio-oppia tai poliittista historiaa opiskeleva nuori saattaa nähdä ympäröivän maailman aika synkkänä, jolloin vaihtoehtoina on joko tarttua pulloon ja käpertyä nurkkaan tai keksiä muita tapoja käsitellä synkkyyttä. Hienointa opiskelijakulttuurissa on se, että itseään ei tarvitse ottaa vakavasti. Tämä antaa mitä parhaimmat mahdollisuudet käydä keskustelua myös eri tavoin ajattelevien kanssa: muiden ymmärtäminen on helpompaa kun osaa nauraa itselleen ja mielipiteilleen.

Olen kuitenkin pettynyt viimeaikaiseen kehitykseen suomalaisessa asenneilmapiirissä. En tiedä mikä voima ajaa meitä siihen, että kaikki pitää ottaa todella vakavasti. Opiskelijakulttuuri tuntuu olevan muiden silmissä pelkkää örveltämistä ja laiskottelua. Jossain vaiheessa meidät on alettu nähdä yhteiskunnan loisina, jotka elävät kuin ruhtinaat Wienin kongressissa aikanaan. Tarkoituksena tuntuu olevan iskostaa jo lukioikäisten mieliin ajatus nopeasta opintojen suorittamisesta ja uraputkeen hakeutumisesta jo mahdollisimman nuorella iällä. Nopeassa valmistumisessa ja työelämään siirtymisessä ei ole tietenkään mitään halveksuttavaa. Päinvastoin, sehän on vain ihailtavaa enkä missään nimessä paheksu ketään, jonka tavoitteena on valmistua tavoiteajassa ja päästä oikeisiin töihin.

Vastakkainasettelu opintonsa aikataulussa suorittavan ihanneopiskelijan ja alkoholismin partaalla keikkuvan saamattoman järjestöaktiivin välillä on kuitenkin keinotekoinen, jopa loukkaava. Meitä pitäisi ennemminkin kannustaa yhdistelemään opintoja ja muuta toimintaa. Olen oppinut enemmän nykyisin muodikkaita työelämätaitoja P-klubin hallituksessa kuin tulen koskaan lukemaan yhdestäkään kirjasta. Toivon todella hartaasti, että nykyisille ja tuleville opiskelijoille asetetut paineet eivät koidu opiskelijoiden järjestötoiminnan ja opiskelijakulttuurin lopuksi. Samalla tulevat opiskelijasukupolvet menettävät mahdollisuutensa kokea jotain merkityksellistä opintojensa ulkopuolella.

Voi hyvin olla, että olen vain keksinyt kaiken tämän päästäni ja harhailen lukkiutuneena omaan kuplaani. Täällä on ihan mukavaa.

OP Turun Seutu

Klubisähkeet

Teksti Roosa Hakkarainen & Roope Kinisjärvi

P-klubi suunnittelee sääntömuutoksia

P-klubin hallitus on keskustellut mahdollisista sääntöuudistuksista koskien neljän kiintiön muuttamista viiden kiintiöksi, sekä ulkosuhdevastaavan pestin sisällyttämistä siihen. Ulkosuhdevastaavan tehtävänä olisi muun muassa yhteydenpito kotimaan muihin kollega-ainejärjestöihin, kun tällä hetkellä ulkosuhteiden hoito lepää pääasiassa puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan harteilla. Lisäksi Walpolle harkitaan pitkään keskustelussa ollutta 1-2 päätoimittajan mallia. Muutoksen tarkoituksena on jakaa päätoimittajalle kasautuvaa työtaakkaa. Sääntöuudistuksista päätetään lopullisesti yhdistyksen ylimääräisessä kokouksessa.

Siniset lehvät juhlivat tasavuosia

Politiikan tutkimuksen klubi ry viettää tänä vuonna 40-vuotis vuosijuhliaan, ja kokonainen vuosijuhlaviikko huipentui pääjuhlaan perjantaina ja akateemiseen silliaamiaiseen lauantaina. Viikko alkoi Suomen Punaisen Ristin veripalvelun verenluovutuksella. Tiistaina järjestettiin tanssikurssi, jossa jo unohtuneita tanssin askeleita oli mahdollisuus mennä opettelemaan uudelleen. Tunnilla käytiin läpi mm. valssi, kikapo, foxtrot ja tango, ja paikalle saapui tanssin salat hallitseva opettaja. Keskiviikkona maisteltiin viinejä toimistolla, illan teemana uuden ja vanhan maailman punaviinit. Maistattajina toimivat **Iiro Heikkilä** ja **Juuso Marttila**, jotka sivistivät kaikkia maistelijoita viinitietämyksellään. Torstaina pidettiin juhlaseminaari ajankohtaisista aiheista liittyen maahanmuuttoliikkeisiin ja pakolaisuuteen Suomessa. Paikalle saapuivat puhujat muun muassa Siirtolaisinstituutista ja Ulkoministeriöstä. Viikonloppuna juhlittiin VPK-talolla ennätyssuurella joukolla klubilaisia.

Pieni Sininen päivitetään 2010-luvulle

Juhlavuoden kunniaksi myös laulukirjatoimikunta on jälleen kokoontunut sinisten lehvien toimistolla. Toimikunnassa on pyritty päättämään, mitkä laulut säilytetään Pienen Sinisen uudessa painoksessa, ja mistä lauluista mahdollisesti luovutaan. Näin tehdään tilaa uusille, jo perinteiksi muodostuneille veisuille klubin sitsikulttuurissa. Lisäksi valokuvia on tarkoitus päivittää.

P-klubin mitaliputki Sammonmalja-jalkapallossa jatkuu

P-klubin jalkapallojoukkue taisteli tiensä pronssimitaleille lokakuussa pidetyssä Sammonmaljaturnauksessa. Mitali oli kolmas perättäinen jalkapalloturnauksissa. Turnaus käytiin viime vuoden tapaan surullisenkuuluisalla Kuuvuoren kentällä, joka oli, mikäli mahdollista, vielä huonompi kuin edellisessä turnauksessa.

Klubilla oli turnauksen alussa vaikeuksia sopeuttaa pelitapaansa suurelle hiekkakentälle, liikuntavastaava Blomqvistin lyhytsyöttöpeli ei tuonut toivottavia tuloksia. Alkusarjassa koettiinkin kaksi suurinumeroista tappiota Bootlexille ja Functio Laesalle. Pudotuspeleihin pääsy varmistuikin vasta viimeisellä ottelukierroksella.

Puolivälieräottelusta arkkivihollista Synapsia vastaan kehkeytyi todellinen jalkapallotrilleri. Kun voittajaa ei löydetty varsinaisella peliajalla eikä jatkoajalla, haettiin voittajaa pilkuilta. Turnauksen tasosta kertoo se, että tuomari joutui kysymään joukkueilta, miten tasatilanteessa toimitaan varsinaisen peliajan jälkeen. P-klubin urhot eivät tunteneet paineita, vaan upottivat kaikki viisi laukausta ja veivät P-klubin mitalipeleihin. Tappiollisen välierän jälkeen joukkue kokosi itsensä hienosti ja vei pronssiottelun Nurmisten ilmaveiviä vastaan lukemin 2-0 varmistaen tärkeät lisäpisteet kokonaisturnauksessa.

Sammonmaljaturnaus jatkuu lentopallolla marraskuussa.

HAMMAS PULSSI

www.hammaspulssi.fi

I ♥ KOK

*Yhteiskunta **ei ole** äitisi!*

www.**koktail**.com

www.**akn**.fi

OPISKELIJA-
YSTÄVÄLLINEN

BAR
BRISTOL

HÄMEENKATU 16, TURKU
www.quizon.net

Huippu-
jalkapallon,
HYVÄN musiikin
ja SUURTEN pihvien asialla!

Pikku-Torre

Testaa tietosi tietokilpailuissamme ja
rentoudu klubi-illoissamme viikonloppuisin.
Katso koko ohjelmatarjontamme
verkkosivuiltamme:

www.pikkutorre.fi
YLIOPISTONKATU 30, TURKU

Lähellä

Koulutuspolitiikka Kuplat **Perussuomalaiset** Kolumni

Perussuomalaiset väittävät Kallion hipsterien elävän punavihreässä kuplassa. Perussuomalaisilla näyttää olevan Janne Salakan mukaan kuplan sijasta huvila. Alkavatko seinät horjua?

Filosofia ja politiikan tutkimus yhteen? – asian taustaa ja pohdintoja vaikutuksista

Teksti Väinö Kuusinen

Syksyn aikana erinäisissä yhteyksissä on korviimme kantautunut huhuja siitä, että filosofian oppiainetta oltaisiin lähitulevaisuudessa siirtämässä politiikan tutkimuksen laitokselle. Virallisesti asian taustoja ei esitelty missään tilaisuudessa ennen lokakuun puoliväliä, jolloin laitosjohtaja Henri Vogt kävi poliittisen historian oppiainekokouksessa kertomassa projektista ja siitä, missä asian kanssa nyt mennään. Tiedekunnan tasolla opintosihteeri on myös osaltaan vahvistanut asian ja ilmoittanut muutoksen ajankohdaksi vuoden 2017 vaihteen.
Huhut, ja nyt siis jossain määrin varmaksi muuttunut tieto, herättää politiikan tutkimuksen opiskelijoissa hämmennystä ja epätietoisuutta. Ajatus syvenevästä yhteistyöstä filosofian kanssa tuntuu monista vieraalta, eikä projektiin liittyvä salamyhkäisyys ole edistänyt myönteistä suhtautumista.

Yhdistymiskeskustelun tausta

1. Kun nykyiset yhteiskuntatieteellisen tiedekunnan laitokset (politiikan tutkimuksen-, sosiaalitieteiden- sekä käyttäytymistieteiden ja filosofian) muodostettiin vuoden 2010 alussa, filosofia valitsi kumppaneikseen psykologian ja logopedian. Monien mielestä filosofian olisi jo tuolloin ollut järkevämpi siirtyä samaan laitokseen poliittisen historian ja valtio-opin kanssa, sillä aineilla on melko paljon yhteistä teoriapohjaa ja historiaa. Erityisesti valtio-opilla on Turussa muutenkin yhteisiä kiinnostuksen kohteita filosofian kanssa.

2. Nykyinen politiikan tutkimus on jäämässä pieneksi laitokseksi sosiaalitieteiden ja käyttäytymistieteiden rinnalla. Kahtena viime vuonna myös hakijamäärät ovat laskeneet. Kolmas oppiaine laitoksellamme tekisi meistä henkilökunnan ja opiskelijoiden määrää katsottaessa jo melko huomattavan kokoisen. Filosofialla on esimerkiksi jo pelkkiä professoreita neljä, ja näiden lisäksi lääketieteen etiikan professori, joka tosin toimii lääketieteellisessä tiedekunnassa. Suurempi laitos parantaisi asiaa ajavien mukaan laitoksen mahdollisuuksia rahoituksessa ja turvaisi myös oppiaineiden tilannetta.

3. Akuuteimpana syynä siihen, miksi filosofia hakee kumppanuutta meidän kanssamme nyt, lienee opetus- ja kulttuuriministeriön viime aikoina asettama paine yhdistää hakukohteita. Alle 20 opiskelijaa vuodessa sisään ottavat oppiaineet ovat erityistarkkailun alla, ja niitä ohjataan lähitulevaisuudessa yhdistämään valintakokeensa sopivien aineiden kanssa. Filosofiaan valitaan vuosittain 15 opiskelijaa. OKM:n linjaus on pyrkiä kohti laaja-alaisempia tutkintoja sekä suurempia ja profiloituneita oppiaineita. Ajatus laitoksella ja oppiaineissa on siis ilmeisesti pyrkiä toimimaan proaktiivisesti, ennen kuin yliopiston hallinto vaatii tekoja OKM:n tavoitteiden täyttämiseksi.

Filosofian ja politiikan tutkimuksen yhdistymistä on jossain määrin pohdittu jo jonkin aikaa, mutta uusimman aallon taustalla ja aloitteentekijänä on kuulemma filosofian oppiainevastaava professori Juha Räikkä, joka on kuluneena syksynä ehdottanut asiaa Vogtille.
Tätä kirjoitettaessa huhuja ja alustavia hahmotelmia on enemmän kuin varmaa tietoa. Todennäköiseltä laitosten hallinnollinen yhdistyminen kuitenkin tässä vaiheessa näyttää. Tämä tapahtunee myös todennäköisesti melko nopealla aikataululla.

Opiskelijoiden keskuudessa asiaa on käsitelty 22.10. pidetyssä kopotoimikunnassa. Hallinnolliselle yhdistymiselle löytyy jonkin verran ymmärrystä, vaikka siinäkin tosin piilee uhkia. Suuremmalla laitoksella riski siitä, että oppiaineiden välille syntyy hierarkioita ja ristiriitoja, on suurempi. Hallinnollinen yhdistyminen ja laitosten yhteen liittäminen voi porttiteorian mukaan toimia kannustimena yhdistää opintoja jatkossa enemmänkin.

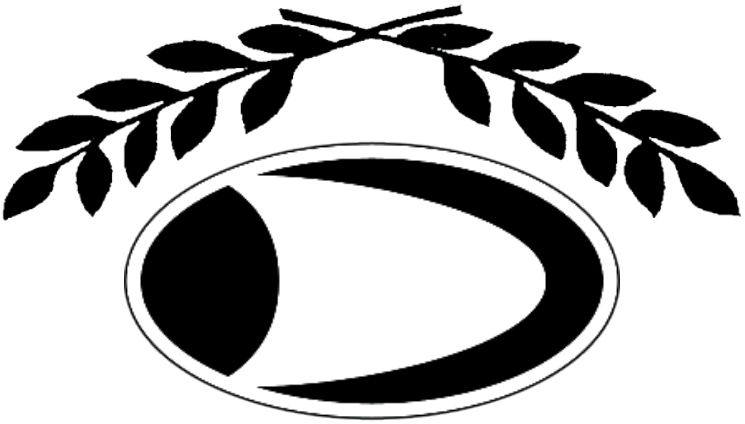

Opiskelijoiden vastustuksen argumentit

1. Nykyisiä valtio-opin ja poliittisen historian yhteisiä perusopinoja on kokeiltu vasta vähän aikaa, ja niissäkin olisi vielä kehittämistä. Oman pääaineen valinta ensimmäisenä vuonna aiheuttaa stressiä, ja valinnan vaikeus on joskus huomattava. Toisaalta kahden lähestulkoon samaa kohdetta, eli politiikkaa, tutkivan oppiaineen väliltä on vielä melko helppo valita. Monella nykyisellä opiskelijalla ei kuitenkaan ole missään vaiheessa käynyt filosofia mielessä pääainevalintaa tehdessä. Tästä syystä filosofian mukana olo hakukohteessa tai perusopinnoissa koetaan tarpeettomana.

2. Ensimmäisenä kokeiluvuotena ehkä eniten huolta fuksien keskuudessa aiheutti se, pääseekö kukin haluamaansa pääaineeseen. Ei ole lainkaan mahdotonta, että jonain vuonna selkeä enemmistö haluaa valita toisen pääaineen, jolloin toinen aine joutuu vastaanottamaan vähemmän motivoituneita opiskelijoita, jotka eivät olisi alun perin halunneet ainetta opiskella. Mikäli filosofia tulee mukaan tähän valintakuvioon, edellä kuvattu stressi korostuu ja pahenee – johtuen myös osittain filosofian heikommasta työllistymisprosentista.

3. Jatkuva tempoilu ja hakukohteen nimen/sisällön/perusopintojen muutteleminen kahden vuoden välein sekoittaa potentiaalisen hakijan pään. Nähdäkseni myös lukion opettajien mahdollisuus ja tietotaito neuvoa jatko-opinnoissa kärsii, koska hekään eivät pysy perässä siitä, mitä Turussa ensi syksynä opetetaan. Riskinä on, että Turun politiikan tutkimuksen ja filosofian laitoksen aineista muodostuu ns. ”jämäkohde”, jonne kaikkein motivoituneimmat valtio-opin, poliittisen historian ja filosofian hakijat eivät pyri!

4. Perusopintojen toteutus yhteisesti poliittisen historian, valtio-opin ja filosofian kesken kuulostaa jo ajatuksenakin melko vaikeasti toteutettavalta. Puheissa oli, että opinnot voitaisiin mahdollisesti toteuttaa nykyisen politiikan tutkimuksen perusopintojen pohjalta siten, että se ne sisältäisivät 5 op valtio-oppia ja kansainvälisiä suhteita, 5 op poliittista historiaa ja 5 op filosofiaa. Tämän päälle opiskelija valitsisi loput 10 op haluamastaan pääaineesta. Puheiden mukaan filosofian osuus perusopinnoissa sisältäisi nykyisen ”politiikan teorian klassikot”, mutta filosofien annettaisiin opettaa enemmän omaa asiaansa. Ongelma tässä on kuitenkin se, että jo nykyisellään osa opiskelijoista kokee lähtötasonsa aineopintoihin heikentyneen, koska omaa pääainetta opetetaan vähemmän perusopinnoissa.

5. Sivuaineopiskelijoiden asema on vaarassa. Aikaisemmin 25 op valtio-oppia ja/tai poliittista historiaa tarjosi kattavan määrän tietoa nyky-yhteiskunnan, politiikan ja lähihistorian ymmärtämiseen. Kolmen aineen yhteinen paketti tarjoaisi tulevaisuudessa vain pintaraapaisun kutakin ainetta.

6. Jos pääsykokeet laitetaan yhteen, todennäköisesti pitäisi valita yksi kirja kutakin pääainetta kohti. Tämä tietäisi hakijalle melko paljon lisää luettavaa.

7. Oppiaineiden omat identiteetit ovat vaarassa rapistua. On tiedossa, että poliittiseen historiaan ja valtio-oppiin hakeutuu melko erilaista porukkaa, filosofiasta puhumattakaan, ja tähän mennessä omaa pääainetta kohtaan tunnettu ylpeys on mielestäni vahvistanut kiinnostusta ja motivaatiota opintoja kohtaan.

8. Hakijamäärät ovat jo nyt olleet laskemaan päin. Onko meidän järkevää tässä tilanteessa mahdollisesti pahentaa tilannetta sotkemalla hakukohteita ja perusopintoja?

Publicumilta Irlannin nummille

Indexin ekskursio suuntautui tänä vuonna viskin ja Guinnessin kotikonnuille.

Teksti Tiia-Maria Kankaanpää

Indexin syksy on lähtenyt taas perinteisesti käyntiin. Aarteenmetsästyksessä etsittiin jälleen SYY-miestä ja mietittiin missä se Ilkka Kanerva nyt asuikaan, kastajaisissa tutustuttiin muihin Indexin järjestöihin ja fuksisitseillä päästiin poikkitieteellisten sitsien makuun. Uusiakin tapahtumia järjesttiin, kuten pyöräretki Ruissaloon. Lisäksi tänä syksynä voisi jopa sanoa yhden aikakauden loppuneen, kun kotibileitä juhlittiin viimeistä kertaa Uusiksella. Teemana oli eri vuosikymmenet, talo oli täynnä ja kaiuttimissa pauhasivat hitit kultaiselta 60-luvulta nykypäivään, joten hyvä meno oli taattu.

Index myös excuili vehreämmillä niityillä, menninkäisten luvatussa maassa Irlannissa. Dublinissa erityisesti paikallinen pubikulttuuri ihastutti, joten taustatutkimusta iltoja varten tehtiin Guinnesin panimolla ja Jamesonin viskimuseossa. Matkan pakollinen turistikiintiö täytettiin bussireissulla läheisille nummille ja pieneen Kilkennyn kaupunkiin. Maisemat olivat ns. ihan jees. Excun ehkä kiinnostavin kohde oli kuitenkin Natiol Women's Council of Ireland -järjestö. Vierailu oli erittäin antoisa, vertailimme tasa-arvotilannetta Suomessa ja Irlannissa. Vaikka ajankohtaisia ovat monet samat asiat, on tilanne Irlannissa huomattavasti jäljessä. Surullisenkuuluisian aborttilain ohella ongelmana on esimerkiksi laman jälkeinen naisten työttömyys. Irkut kun ovat päättäneet palkata vain miehet takaisin töihin.

Koulutuspoliittisesti Indexissäkin on puhuttanut erityisesti filosofian mahdollinen siirtyminen politiikan tutkimuksen laitoksen alaisuuteen, johon liittyen Index aikoo tehdä kannanoton ja keskustella tiedekunnan henkilökunnan kanssa. Lisäksi Index järjesti fukseille, ja ehkä vähän vanhemmillekin, sivuainemessut, jossa eri oppiaineet useasta eri tiedekunnasta esittelivät sivuainemahdollisuuksia. Tilaisuus oli hyödyllinen ainakin allekirjoittaneelle, joka vietti fuksivuotensa tehden kaikkea muuta kuin suunnitellen sivuaineopintojaan. Index-huoneisto siirtyi pois tutkijoiden tieltä kerrosta ylemmäs 3. kerrokseen. Tila on entistä pienempi ja ikkunaton, mutta läheisyys lämmittää ja maisemia on tauluissakin. Pöytätilan vähäisyyden takia kokoustamaan joutuu kuitenkin yhä useammin sohvan pohjalta, minkä vaikutus kokoustehokkuudelle on kyseenalainen.

Mitäs sitten tuleman pitää Indexin syksyssä? Tätä kirjoittaessa on jo kova vujujännä päällä, sillä näinä päivinä vietetään Indexin 62-vuotisjuhlia Svenska Klubbenilla. Juhlapuhujana on tänä vuonna kansanedustaja Stefan Wallin, joten kiinnostava ja ajankohtainen puhe on varmasti luvassa. Vujuilun, jatkojen , silliksen ja niistä mahdollisesti seuranneen pahoinvoinnin jälkeen on hyvä miettiä omaa hyvinvointia. Index järjestää 3.11 X-kirpparin yhdessä Lexin ja Opexin kanssa. Lisäksi kevään Den glider Index -pöytälätkäturnaus saa jatkoa pöytäfutiksen muodossa 10.11. Hyvinvointia parhaimmillaan!

Kirjoittaja on P-klubin Index-vastaava

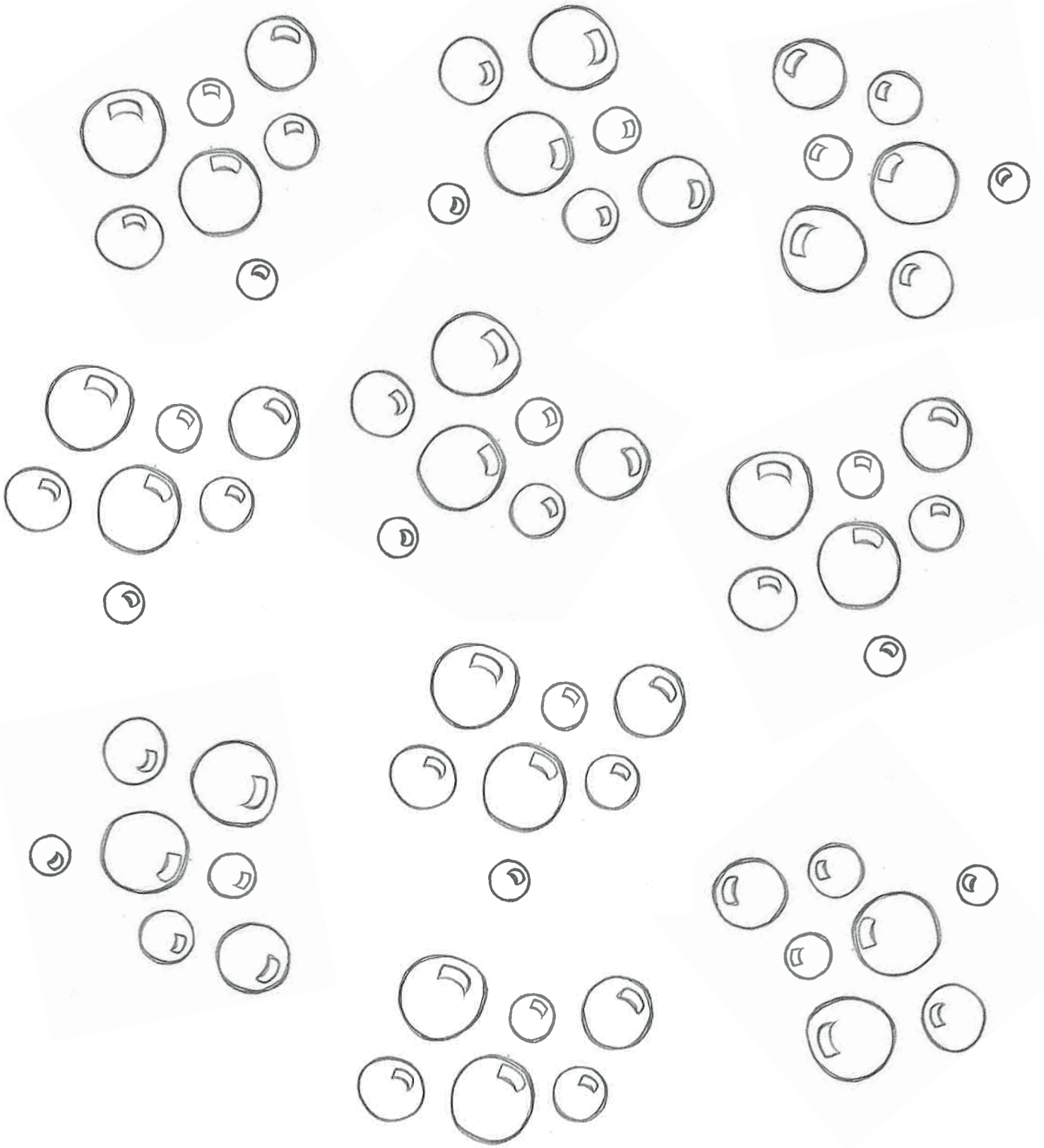

Tämä on täytesivu.

Kuplia, kuplia, kuplia!

Teksti Roope Kinisjärvi & Saku Martikainen

Tämän Walpon kantava teema on kupla. Jokainen meistä elää kuplassa, halusi tai ei. Suuri kuplakeskustelu sai alkunsa viime keväänä eduskuntavaalien aikaan, kun niin kutsuttu Kallion punavihreä kupla, kaikkien kuplien äiti, puhkesi. Kuplista on kirjoitettu kymmeniä artikkeleita, kolumneja, blogeja, Facebook-päivityksiä. Walpoakin on syytetty punavihreän kuplan vangiksi.
Kupla on käsitteenä häilyvä, ja kaikin puolin epämääräinen. Kuplan voi käsittää mukavuusalueena; tilana, jossa samankaltaiset ihmiset ja ideat pyörivät somasti keskenään vahvistaen itseään torjumalla ulkopuolisia vaikutteita.
Nyt toimituksemme irtautuu omasta ja paljastaa yhteiskuntamme vaietut kuplat.

YT-kupla

IT-kupla puhkesi 2000-luvun alussa, nyt on vain YT-kupla. Vaikeassa taloustilanteessa vaaditaan kaikilta uhrautumisia, siksi joka toisessa yrityksessä käydään yhteistoimintaneuvotteluja, joiden jälkeen puolet henkilöstöstä uhrautuu leikkauspaineille. YT on uusi Nokia.

Dynamokupla

Jokaisen itseään kunnioittavan hipsterin ehdoton kapakkavalinta on Dynamo. Joutavanpäiväisen JVG:n tilalla ämyreistä pauhaa vuoroin menneen ajan hittejä ja vuoroin supermultihip-teknoa. Eli just sitä musiikkia, jota niin vaivalla jokainen itseään kunnioittava hipsteri Spotifyn uumenista kaivaa ja kuuntelee ja kärsii kiirastulen läpi saavuttaen yhä korkeamman kulttuurijuppiuden. Dynamokuplassa virtsan haju ei haittaa. Eikä paska tekno. Ja villapaidat on pop.

Yliopistokupla

Uudenmaankatu, Hämeenkatu, Helsinginkatu ja Aurajoki rajaavat sisälleen alueen, jota ympäröi muuri kuin Länsi-Berliiniä aikanaan. Muuri ei tosin ole fyysinen ja 3,6-metrinen, vaan henkinen ja huomattavasti korkeampi. Muurin sisäpuolelle päässeet tietävät olevansa etuoikeutettuja, josta johtuu heidän ylenpalttinen omanarvontuntonsa ja itsevarmuutensa. Sisään päässeet rinkirunkkaavat keskenään kuplassaan 4-8 vuotta vaatien itselleen etuoikeuksia, jonka jälkeen he ymmärtävät kaiken ympäröivästä todellisuudesta.

Punavihreä kupla havainnollistettuna kartalle. Kuva: Suomen perusta: Punavihreä kupla (2015)

Toimistokupla

Joka maanantai eräässä Ylioppilastalo A:n toisen kerroksen törkyisessä toimistotilassa kokoontuu joukko nuoria aikuisia leikkimässä taloyhtiön kokousta. ”Taloyhtiö” valvoo asukkaidensa etuja, vaikka ketään ei kiinnosta. ”Taloyhtiön” vapaa-ajantoimikunta haluaisi järjestää jatkuvasti talkoita, mutta kukaan ei tule, jos alkoholia ei ole tarjolla. ”Yhtiö” pitää päivystyksiä kaikille osakkaille tiistaisin ja torstaisin 12-14. Siellä saa kahvia ja pahoja keksejä.

Lesta kuplassa

Mummokupla

”Kyllä talvisodassa 17-vuotiaat miehet lähtivät rintamalle, eivätkä Ruotsiin”.
Oli Neuvostoliitto, markka ja kansakoulu. Kansakoulun jälkeen mentiin töihin sahalle tai toimistoapulaiseksi. 15 vuoden päästä päästiin ylemmäksi toimihenkilöksi. Ei ollut internetiä. Eikä ollut opintotukeakaan. Ulkona leikittiin ja töitä tehtiin. Kyllä oli asiat paremmin.

MV-kupla

Tänä informaatioähkyn aikana vaihtoehtoiset mediat ovat saavuttaneet merkittävän määrän suomalaisia. Nämä ihmiset uskovat absoluuttisten totuuksien olemassaoloon ja siihen, että he itse ovat tämän maan tärkeimpiä rakentajia, avainpelaajia. Asiat joko ovat, tai sitten eivät ole ja kun kerran asiat tässä todellisuudessa ovat, niin ovat varmasti ovat väärin. Informaatioähky ahdistaa, eikä tiedä mihin tietolähteeseen tarttua. Iltauutisia ei ymmärrä, eikä Helsintgin Sanomat sytytä. Ymmärrettävästä kysymyslauseesta koostuva lehden nimi vetää puoleensa, eikä maailman ymmärrys kasva kyseisen median nimessäkin esitettyä kysymystä laajemmaksi.

Näin tiivistäen voisi todeta kuplien olevan olemassa ja jäsentävän meidän kaikkien matkaa täällä turvattomassa maailmassa. Kuplat luovat turvaa. Turvassa on kiva. On jotain mihin luottaa, jotain mihin peilata omia äärettömyyteen ulottuvia kysymyksiään tästä maailmasta. Usein kuplat limittyvät Venn-diagrammien tavoin toisiinsa vaikuttaen. Maailmat kohtaavat, ajatukset vaihtuvat ja toisinaan kuplat puhkeavat. Kuplan puhjetessa mukavuusalueelta joutuu ikävästi pois, eikä vanhat parametrit enää päde asioiden jäsentämiseen. Joten nauttikaa kuplistanne ennenkuin ne puhkeaa. Ilman kuplia ei ole mitään ja sitten taas saa toistaa sitä kuuluisaa kysymyslausetta, kunnes uusi kotikupla löytyy.

Ihmeellinen Villa Perussuomalaiset

Teksti Janne Salakka
Kuvitus Susanna Nurmi

P-klubin teräväkynäinen tähtitoimittaja, vaihtoehtomedioiden silmätikku Janne Salakka vieraili Villa Perussuomalaisissa. Teksti saattaa sisältää poliittista satiiria.

”Huvila edustaa tyyliä, joka on tuttu lähinnä 1950-luvun katolilaisten republikaanien muisteluista paremmista ajoista.”

Olemme tänään tutustumassa Suomen toiseksi suurimpaan huvilaan, Villa Perussuomalaisiin. Pihalla vastassa meitä odottaa huvilan arkkitehti ja asukki, **Timo Soini**. Hän on luvannut perehdyttää meidät ihmeellisen Villa Perussuomalaisten historiaan.

”Me muutettiin tänne 1995. Ostettiin tämä rakennus vanhalta Vennamolta. Talo ja tilukset olivatkin silloin aika huonossa kunnossa, mutta todettiin, että kyllä me vimmatulla remontoinnilla tästä vielä hyvä saadaan”, Soini kertoo.

Huvila edustaa tyyliä, joka on tuttu lähinnä 1950-luvun katolilaisten republikaanien muisteluista paremmista ajoista.

”Haluttiin välttää sellaista elitististä kuvaa, mikä huviloihin usein liitetään, joten seinien väriksi valittiin punamulta.”

Villa Perussuomalaiset on kokenut vuosien varrella todellisen muodonmuutoksen. Huvilan kunnostamisesta suurelta osin vastannut Soini ei kuitenkaan ole yksin Villa Perussuomalaisten ihmeen takana.

”Alkuvuosina remontista vastasi **Raimo**. Mä hyppäsin puikkoihin vasta 1997”, Soini muistelee.

Soinin mukaan Villa Perussuomalaiset muistutti lähinnä maalaistorppaa 1990-luvun puolella. ”2000-luvulle tultaessa totesin, että kyllä meidän täytyy laajentaa. Pohdin, että rakennusta voitaisiin siirtää reippaasti oikealle ja rakentaa kokonaan uudet edistykselliset tilat. Se ei kuitenkaan olisi sopinut kokonaisratkaisuun, joten päädyttiin rakentamaan erilaisia lisäsiipiä tähän vanhaan”, Soini valottaa huvilan historiaa. ”Tämä on parempi näin.”

Vuonna 2003 Soini sai avukseen reippaan remonttimiehen, **Tony Halmeen**. ”Tony oli kyllä eri mies, hänen kanssaan saatiin projekti oikeasti potkaistua käyntiin.”

Villan rakennustyöt etenivät verkkaisesti aina vuoteen 2011 saakka. Silloin Villa Perussuomalaisista tehtiin talkoovoimin Suomen kolmanneksi suurin huvila. ”Olihan se aikamoinen jytky”, Soini muistelee onnellisena.

Nykyisin Villa Perussuomalaiset on tunnettu lukuisista siivistään ja niiden asukkaista. Tunnetuin siivistä lienee Maahanmuuttokriittinen siipi, jossa asustaa **Jussi Halla-aho**. ”Halla-ahon kansallissosialistisella parvekkeella majailee **Olli Immonen**. Näitä siipiä käytämme lähinnä neljän vuoden välein keväisin”, Soini kertoo. ”Muuten kiellämme niiden olemassaolon.”

Lisäksi Villa Perussuomalaisista löytyy EU-kriittisten, entisten urheilijoiden ja julkimoiden ja LBGT-pelkoisten siivet. Mutta miten erilaisten siipien asukkien yhteiselo toimii Villan katon alla?

”Hyvin toimii. Välillä kun muistuttaa **Maria Lohelaa**, että muslimit eivät ole mörköjä kieltää Immosta poseeraamasta natsien kanssa, niin hyvin se menee”, arkkitehti Soini vastaa. ”**Teuvo Hakkaraista** tosin emme ole päästäneet taloon sisälle, hän elää onnellisesti autotallissa”, Soini jatkaa.

Uskaliaat ja ensisilmäyksellä hajanaiset sisustusratkaisut sitoo yhteen huolella valittu, elitismin vastainen teema. Idean keksinyt Soini kertoo ylpeänä teemavalinnastaan: ”Halutaan, että tänne on helppo tavallisen ihmisen tulla.”

Vain muutamassa vuodessa arkkitehti Soini on ehostanut vennamolaisesta maalaistorpasta jokaisen perisuomalaisen kansallisen unelman. Uusien työtehtävien myötä Soini ei itse kuitenkaan enää juuri löydä aikaa Villasta nauttimiselle ja tilojen kunnossapidolle.

”Nykyjään matkustelen aika paljon työn perässä. Kun juo kahvia vanhojen keskieurooppalaisten aatelissukujen perillisten kanssa kristallisalongeissa ja puhuu politiikasta, ei aikaa oikein jää remontille”, Soini harmittelee.

”Elitismi on tästä kuitenkin kaukana”, hän tähdentää.

Teksti on julkaistu aikaisemmin Koti & Kommunismi -lehdessä ja sosiaalisessa mediassa.

Kun stadilainen Turun yliopiston kohtasi

Teksti Jemima Puukki

Kesäkuun alku oli sateinen ja vietin sen töissä *ison kirkon* Stockmannilla. En uskaltanut haaveillakaan yliopistoon sisäänpääsystä, joten en valmistautunut mitenkään mahdolliseen muuttoon uuteen kaupunkiin. No ei, huijasin. Haaveillessani sisäänpääsystä mehustelin ajatuksella oikein olan takaa. Nettiin pamahtaisivat tulokset 00:00, olisi ensimmäinen päivä heinäkuuta, aurinkoista. Yliopiston sivuilla olisi lista sisäänpäässeistä ja saisin tutuilta ja mahdollisesti tuntemattomiltakin mainetta ja gloriaa.

Kesäkuun viimeinen päivä. Äiti kysyi "joskos ne tulokset olisivat jo netissä?" Hah, pyörittelin silmiäni. Äiti ei nyt ollenkaan tajua, mistä on kyse; yliopiston tulokset tulevat ennalta annettuna ajankohtana. Sateisen aamun kyllästyttämänä menen kuitenkin muorin mieliksi katsomaan ja totean kuivasti, että "joo eihän täällä mitään ole, lukee vain tuo tila, hyväksytty."

Opiskelu on yksinäinen taitolaji ja vaatii mielenlujuuden mittelöä.

Elokuun toiseksi viimeinen maanantai. Seison jättimäisen urheilukassin kanssa kuumissani Publicumin edessä. Hiki valuu selkää pitkin, olen käyttänyt Google Mapsia päästäkseni Onnibussin päätepysäkiltä Caribialta tähän pisteeseen. Tuota reittiä tulisin sahaamaan joka maanantai kahden kuukauden ajan, kotoutumisprosessin ollessa yhä kirjoitushetkellä käynnissä.

Asunnon sain muutama viikko ennen koulun, anteeksi, *yliopiston* alkua. Oletin, että kaikki selviää paikan päällä ja minut johdatetaan yliopiston saloihin kädestä pitäen. Alku olisi tietysti helppoa, kevyttä opiskelua. En osallistu fuksiviikolla lähes yhteenkään tapahtumaan, sen sijaan istun syömässä Aurajoen varrella ravintoloissa. Elän sumussa, jossa en voi uskoa vaihtaneeni kaupunkia ja olevani virallisesti opiskelija. Skippaan ryyppäjäiset ja potentiaaliset tutustumismahdollisuudet ja päätän ruveta erakoituneeksi koulupanostajaksi ja bodariksi. Tulen lukemaan kaiken ajoissa, käyn Moodlessa päivittäin ja sisäistän poliittisen historian ja valtio-opin johdantokurssin aiheet etukäteen. Kandin nappaan kahden vuoden jälkeen kiinteisiin ja lihaksikkaisiin käsivarsiini. Hah!

Lokakuun alku. Tulen töistä Hulluilta Päiviltä. Rojahdan toppatakki päällä sänkyyn ja nukun kolme tuntia putkeen. Herättyäni pohdin, pitäisikö viimeinkin maksaa liikuntamaksu ja kenties lukea missaamani luentojen diat. Siirrän häiritsevän ajatuksen tuonnemmaksi. Roope kyselee, josko kiinnostaisi kirjoittaa kolumni fuksin silmin politiikan opiskelusta, itse asiasta siis. Totuus on, etten ole tehnyt mitään. Opiskelu on yksinäinen taitolaji ja vaatii mielenlujuuden mittelöä. Kirjat täytyy muistaa varata, noutaa, uusia ja palauttaa ajoissa. Ne ovat myös useimmiten vieraalla kielellä. Pitäisi lukea ripeästi, siivilöidä analyyttisellä katseella olennainen epäolennaisesta ja tehdä tiiviit muistiinpanot. Lähes täysillä luennoilla täytyisi jaksaa sisäistää monen kymmenen dian asiat niiden viuhuessa silmien editse. Puolivälissä luomet rupeavat yleensä hoitamaan ansiokkaasti sälekaihtimien virkaa ja takki muistuttaa epäilyttävästi peittoa. Kukaan ei vaadi mitään, eikä ruoski parempiin tuloksiin. Kaikki joiden kanssa keskustelen, valittavat ajan puutetta, se lipeää sormien lomitse ja tentit lähenevät. Aivot eivät jaksa sisäistää nopealla tahdilla. Akateeminen vapaus pelottaa ja toivon itselleni henkilökohtaista opettajaa.

Teen netissä persoonallisuustestin Englannin kurssitehtävien lomassa. Sen mukaan olen idealisti, joka kiinnostuu asioista helposti ja nauttii älyllisesti stimuloivista väittelyistä. Luonteenheikkouksina kyvyttömyys tarttua asioihin, aloittaa projektit ja saattaa ne loppuun.

Kaukana

Armeija Kulttuuri **Kollegat** Vaihtopenkki

Armeija jos jokin on kupla, täysin irti muusta yhteiskunnasta. Puolustusvoimien läpitunkeva vaikutus varusmiehiin ja heidän mieliinsä saa mortin unohtamaan kaiken muun, kirjoittaa Walpon Petteri Mäkitalo.

ISÄNMAAN

ASIALLA

Walpon sotakirjeenvaihtaja raportoi Suomen Puolustusvoimien nykytilasta. Millaisissa käsissä isänmaamme puolustus lepää?

Teksti Petteri Mäkitalo

Viime heinäkuun kuudes päivä oli maanantai. Istuin junassa matkalla Turusta Kirkkonummelle. Yritin kuunnella musiikkia ja unohtaa määränpääni, mutta siitä ei tullut mitään. Hypistelin vain käsissäni paperia, jossa luki ”Palvelukseenastumismääräys”. Olin matkalla Upinniemen varuskuntaan, Suomen Puolustusvoimien hellään huomaan.

Ajatus armeijaan lähdöstä kesken opiskelujen tuntui erittäin vastenmieliseltä. En tiennyt miten tulisin kestämään elämää kasarmilla, kun kaikki muut palaavat syksyllä yliopistolle, käyvät sitseillä ja ylipäätään tekevät kaikkea mistä tulen jäämään paitsi. Lopulta tämä ei ole ollut kovinkaan iso ongelma. Kun mistään armeijan ulkopuolisista asioista ei tiedä juuri yhtään mitään, ei niitä osaa juuri kaivatakaan. Juostaan vain koulutuksesta toiseen, ja vapaa-ajalla näprätään koomassa kännykkää. Lopulta huomasinkin, etteivät ajatukseni enää pyörineet opiskelijaelämän, vaan seuraavan aterian ja vapaa-ajan parissa. Ja vaikka ensimmäisen kahden kuukauden jälkeen ei enää olekaan jatkuva kiire ja omaa aikaa on enemmän, oli vahinko jo tapahtunut. Olin siirtynyt armeijakuplaan.

Mielenkiintoista armeijassa ovat lukuisat ristiriidat, joihin törmää kaikkialla. Aluksi opetetaan tarkkuutta, täsmällisyyttä ja tehokkuutta. Mitä pidemmälle palvelus etenee, sitä paremmin ymmärtää asioiden todellisen luonteen. Tehokkuudesta ei ole tietoakaan, kun joko liian pieni määrä ihmisiä laitetaan hoitamaan liian iso työ tai liian suuri määrä hoitamaan todella pieni työ. Toiminta on kuin hyvin kummallisesti organisoidusta ja johdetusta yrityksestä. Etenkin harjoituksissa syntyy hyvinkin absurdeja tilanteita. Viime leirillä ilmeni tilanne, jossa tarvittiin lisäohjeita viestiyhteyksien rakentamiseen. Ohjeistusta ei saatu, sillä kantahenkilökunta olikin saunomassa. Siinä pimeässä sitten naureskeltiin kun homma kaatui käsiin. Ehkä osa Puolustusvoimien työntekijöistä tekee päivittäin itsestään satiiria ja ammentaa siitä elämäniloa.

> Ehkä osa pv:n työntekijöistä tekee päivittäin itsestään satiiria ja ammentaa siitä elämäniloa.

Kritiikki täytyy toisaalta suhteuttaa vallitsevaan tilanteeseen. Työntekijöitä on työmäärään nähden vähän ja kalusto on monesti vanhentunutta ja puutteellista. Silti koulutuksellisiin tavoitteisiin tulee päästä niillä resursseilla joita on. Eikä pelkästään itse koulutusta ole syyttäminen. Aloitekyvyttömistä suomalaisnuorista on vaikea kouluttaa aloitekykyisiä taistelijoita, saati sitten johtajia. Kun auktoriteettiuskoiselle ja tavallista sosiaalista kanssakäymistä vierastavalle ihmiselle antaa mahdollisuuden huutaa ja käskeä, ei ole ihme että monet vihaavat armeijaa. Vaikka Suomen Puolustusvoimat yrittää modernisoida toimintaansa esimerkiksi johtajakoulutuksen osalta, tulee sen tarjoama koulutus jatkossakin olemaan pääasiallisesti sotimisen opettamista. Eikä se valitettavasti muutu mielekkäämmäksi varusmiehille, joiden normaaliin elämään sotiminen ei mitenkään liity.

Täytyy myöntää, että armeija oikeasti myös soveltuu joillekin, vaikka sitä oli aluksi vaikea uskoa. Juuri koulunsa päättäneet ihmiset, jotka eivät välttämättä tiedä tulevaisuudensuunnitelmistaan paljoakaan, saattavat selkeyttää ajatuksiaan palveluksen aikana. Kaikki ylimääräinen jää siviiliin, ja varuskunnassa on vain oma itsensä. Kääntöpuolena on, että kaikki eivät tarvitse taukoa elämäänsä ja varusmiespalvelus on tällöin vain pakkopullaa.

Nykyään kun istun sunnuntaisin junassa Turusta Kirkkonummelle, en ole enää ärsyyntynyt tai hermostunut. Kasarmista on tullut kuin toinen koti, ja enemmän pelottaa ajatus tenttikirjoihin koskemisesta aivan liian pitkältä tuntuneen tauon jälkeen.

Väsähtänyt sankari

Teksti Roope Kinisjärvi

Kulttimaineeseen kohonnut stand up –koomikko ja alkoholisti Doug Stanhope kritisoi kaikkea. Ja on samalla hävyttömän hauska.

"Nationalism does nothing but teach you how to hate people that you never met"

Doug Stanhope

"*I quit this tour two days ago*", aloittaa räikeän punaiseen ja mauttomaan kirpputoripukuun sonnustautunut yhdysvaltalaiskoomikko **Doug Stanhope**. Tukholman Södrateaternin loppuunmyytyyn suureen saliin pakkautunut, pääasiassa nuorista aikuisista miehistä koostuva yleisö räjähtää nauruun ja suosionosoituksiin, vaikka kyseessä ei olekaan varsinaisesti edes vitsi. Stanhope todella näyttää siltä, että kiertue on, tai ainakin pitäisi jo olla, ohitse. Väsynyt katse, sekaiset hiukset, sammaltava puhe ja horjuva askellus kertovat kiertue-elämän kuluttavuudesta. Viiden viikon kiertue Iso-Britanniassa ja Euroopassa lähestyy loppuaan, ja Tukholman sunnuntai-iltaisen keikan alku, johon illan tähti kiirehti suoraan edellisillan Oslon esityksestä, ei vaikuta lupaavalta.

Stanhopen ulosanti on show'n ensimmäisten minuuttien aikana kuin juopolla, joka on noussut lavalle open mic –iltana ryyppyporukkansa painostuksen vuoksi. Hän harhailee pitkin la-

"People are fucking nuts. This country is full of nitwits and assholes. You ever notice that? Nitwits, assholes, fuckups, scumbags, jerkoffs, and dipshits. And they all vote. In fact, sometimes you get the impression that they're the only ones who vote"

George Carlin

vaa juoden samalla vodkasta, soodavedestä ja närästyslääkkeestä sekoitettua drinkkiä matkatermosmukista. Artisti pahoittelee omaa kiertuekestävyyttään ja sitä, että yleisö on maksanut päästäkseen katsomaan hänen intohimotonta, humalaista esiintymistään.

Mikäli kyseessä olisi lähes kuka tahansa muu esiintyjä, yleisö buuaisi hänet lavalta. Mutta tämähän on Doug Stanhope, elävä legenda, joka on tehnyt 25-vuotisen uransa stand-up-komiikan huipulla juuri tällä tavalla; tilittämällä kännissä ihmisille asioista, joita jokainen ajattelee, mutta kukaan ei uskalla sanoa ääneen. Tai ottamalla lavalla katsojan tarjoamaa ekstaasia. Jurrisen sammalluksen voi nähdä tehokeinona siinä missä tavaramerkkinäkin. Stanhopen show on kuin kapakkakeskustelu juuri ennen pilkkua muutettuna monologiksi, ja ehkä juuri siksi hän onkin niin suosittu.

Pelkkä humalainen epäkorrektius ei tee komiikasta suosittua, ei edes hauskaa. Kuka tahansa voi astua lavalle, ja haukkua vähemmistöt, kehitysvammaiset ja ex-tyttöystävänsä, mutta se ei tee kenestäkään koomikkoa. Stand up –koomikko pystyy parhaimmillaan paljastamaan tarkkaan hiotulla poliittisella epäkorrektiudella yleisönsä ennakkoluulot ja tabut. Sanomalla ääneen sen, mitä muut eivät uskalla, koomikko saa yleisön nauramaan itselleen. Samalla, kun ihmiset tajuavat omat ajatuksensa naurunalaisiksi, he saattavat päästää irti joistakin ennakkoluuloistaan, ymmärtää jonkin ajatuksen, tavan tai ilmiön olevan aivan järjetön. Siten koomikko saattaa muuttaa jopa yhteiskuntaa, yksi yleisö kerrallaan.

Yhdysvalloissa, josta stand up –komiikka on peräisin, koomikot ovat aina kritisoineet vallanpitäjiä ja yhteiskuntaa. **Lenny Brucen**, **Richard Pryorin**, **George Carlinin** ja **Bill Hicksin** tapaiset esiintyjät olivat sekä valtavan lahjakkaita koomikoita että äärimmäisen teräviä yhteiskuntakriitikoita, jotka esiintymisillään parhaimmillaan järkyttivät valtarakenteita. Merkillepantavaa on, että kolmen edellä mainitun esiintymiset ovat johtaneet joko sensurointiin tai rikossyytteisiin jossain vaiheessa heidän uriaan.

> ”Hän harhailee pitkin lavaa juoden samalla vodkasta, soodavedestä ja närästyslääkkeestä sekoitettua drinkkiä matkatermosmukista.”

Yhteiskuntakritiikki on tapa tehdä komiikkaa, mutta myös toisinpäin; komiikan keinoin voi haastaa valtarakenteita ja saada oma ääni kuuluviin viihdyttävässä ja ymmärrettävässä muodossa. Varsinkin Carlinin ja Hicksin tapauksessa on mahdollista, että komiikka oli lopulta toissijaista yhteiskuntakritiikkiin nähden.

Yhdysvaltalaiset stand up –koomikot ovat saavuttaneet aseman, jossa heitä kuunnellaan enemmän ja heidän sanomisensa otetaan todempana kuin itse poliitikkojen, joita pidetään lähinnä valehtelevina lurjuksina. Koomikko voi sanoa mitä haluaa, siinä missä poliitikko joutuu varomaan sanojaan, puhumaan kuin poliitikko.

Mikä sitten tekee juuri Doug Stanhopesta yhden tämän hetken arvostetuimmista stand up –koomikoista, jonka takia matkustetaan toiseen maahan katsomaan kahden tunnin esitystä? Yhteiskuntakritiikki ei ole uutta komiikassa, mutta Stanhope tekee sen yksinkertaisesti muita terävämmin ja törkeämmin. Stanhope on luonut itsestään kulttihahmon; samastuttavan änkyräjuopon, joka ei pelkää sanoa mitään. Hän on vienyt hahmonsa jopa niin pitkälle, että hän oli hakemassa vuonna 2008 libertaaripuolueen presidentinvaaliehdokkaaksi ns. *läpällä*, mutta joutui luopumaan ehdokkuudestaan, koska hänen ei sallittu kampanjoida omilla stand up –keikoillaan, joista hänelle maksettiin esiintymispalkkioita.

Stanhope onkin tunnettu yksilönvapauden puolustajana. Hän puhuu usein vapauteen liittyvistä asioista, kuten abortista, päihteistä ja seksistä. Hänen kaltaisistaan koomikoistaan puhutaan usein pelottomina, jotka pystyvät käsittelemään lähes mitä tahansa aihetta ja kääntämään sen vitsiksi. Vasta Stanhopea kuultuaan ymmärtää, mitä se tarkoittaa. Stanhope on muun muassa puhunut abortin ympäristöystävällisyydestä, miten ihmisiä on yllytettävä palkinnoin sterilisoimaan itsensä väestö-

"Today, a young man on acid realized that all matter is merely energy condensed to a slow vibration – that we are all one consciousness experiencing itself subjectively. There is no such thing as death, life is only a dream, and we are the imagination of ourselves. Here's Tom with the weather."

Bill Hicks

räjähdyksen estämiseksi, Sarah Palinin kehitysvammaisesta lapsesta ja miten hän auttoi äitiään itsemurhassa syöttämällä hänelle morfiinia ja valkovenäläisiä. Stanhopen vahvuus onkin siinä, että hän pystyy kääntämään anaaliseksistä poliittisen kannanoton.

Toisinaan kuulijalta voi unohtua, että koomikon tehtävä on lopulta kuitenkin viihdyttää, ja silloin totuuskin voi saada uuden tulkinnan. Yksinkertaistus voi joko selkeyttää kuulijalle koomikon esittämän kritiikin, tai sitten karsia pois tärkeää informaatiota. Poliittinen viesti voi myös hukkua alapääjuttujen varjoon.

Voiko koomikkoa ottaa vakavana yhteiskuntakriitikkona? Onko koomikon edes mahdollista muuttaa yhteiskuntaa esityksillään? Vuoden 2012 stand up –spesiaalissaan Before Turning a Gun on Himself Stanhope toteaa: *"The whole 'changing the world' thing never kicked in. The revolution I was starting –– didn't quite happen like in Egypt and Syria"*.

Doug Stanhopen lokakuinen Tukholman-keikka osoittaa koomikon kokemuksen ja ammattitaidon merkityksen pitkillä kiertueilla. Alun (osin tarkoituksellisen) rämpimisen jälkeen tunnin ja vartin mittaiseksi tarkoitettu show lähtee nousukiitoon, jota ei katkaise edes yleisössä itkevä vauva. Episodi ainostaan lyö lisää bensaa liekkeihin, kun Stanhope aloittaa tutun paasauksensa vauvoista ja aborteista.

> "Hän oli hakemassa vuonna 2008 libertaaripuolueen presidentin-vaaliehdokkaaksi ns. *läpällä"*

Kaksituntiseksi venähtäneen kiihkeän kapakkamonologin aikana käsitellään muun muassa Trollhättanin miekkasurmaaja (joka olisi voinut olla *too soon*), ISIS, mestaukset ja tosi-tv, transsukupuoliset ihmiset sekä miksi skitsofreenikot eivät saa yhtä paljon empatiaa kuin Down-syndroomasta kärsivät.

Stanhope ajelehtii läpi tajunnanvirran, joka pysähtelee ainoastaan juomataukojen ajaksi. Jutut seuraavat lähes saumattomasti toisiaan, ja niistä usein puuttuu punchline kokonaan. Yleisö ottaa silti vastaan kaiken, mitä Stanhope sanoo, ja välillä jopa tuntuu siltä, ettei jutun tarvitse olla edes hauska, jotta naurut irtoavat. Kulttimaine on huomattava. Kaksituntisen show'n jälkeenkin haluaisi vain lisää, mutta kaikki hyvä loppuu aikanaan ja yleisö purkautuu Södermalmin ravintoloihin hyväntuulisena, varmasti viihdytettyinä ja ehkä hieman tiedostavampina kuin ennen.

"Respect me as a transgender woman I am, or you can suck my dick and balls!"

Opiskelijaelämä on kivaa mutta kovaa aivojen kannalta.

Viritä muisti teräväksi ja olo stressittömäksi.
Tankkaa oikeaa polttoainetta ja
päästä aivot myös huoltamolle.

Sydämenkin
voi vaihtaa
mutta ei aivoja.
Pidä niistä huolta.

Vinkkejä aivojen
hyvinvointiin löydät
Parasta aivoillesi
-kirjasta.

Lue lisää aiheesta ja
tilla kirja nettisivuilta:

autuuttaaivoille.fi

AUTUUTTA AIVOILLE
SAIMATEXT

Esittelyssä Puolue

Haastattelu Väinö Kuusinen

Moi! Kuka olet, mistä tulet ja minkälainen suhde sinulla on Puolueeseen?
–Moikka! Olen Essi, Kymenlaakson sydämestä Kouvolasta Jyväskylään karannut kolmannen vuoden valtio-opin opiskelija. Kuherruskuukausi Puolueen kanssa jatkuu vielä kolmen vuoden jälkeenkin, eikä loppua näy. Vuonna 2015 toimin Puolue ry:n puheenjohtajana.

Mikä sai sinut liittymään Puolueeseen?
–Hämmentyneenä fuksina se nyt vaan kuului asiaan. Toki myös oman ainejärjestön tukeminen ja oikeus kutsua itseä puoluelaiseksi kiinnosti. Ehkä myös sillä oli jokin vaikutus, että Puolueen jäsentarralla saa aika halpaa olutta yhteistyöravintola Bar Passionista.

Millainen järjestö on kyseessä ja miten Puolue näkyy jäsenistönne arjessa?
–Puolue ei ole kampuksen suurin ainejärjestö, mutta sehän ei tunnetusti haittaa. Edunvalvonta, jokaviikkoinen tapahtumatarjonta ja yhteisöllisyys ovat täyttä priimaa. Arjessa Puolue näkyy todennäköisimmin yliopiston kirjaston kahvila Librissä tai yläkaupungin legendaarisessa kulttuuriravintola Ylä-Ruthissa.

Onko Jyväskylä todella Suomen Ateena ja sivistyksen kehto? Perustele. Millaisia mahdollisuuksia Jyväskylä tarjoaa opiskelijoille?
–Kyllä vahvasti väitän Jyväskylää Suomen Ateenaksi, suhteessa kaupungin kokoon ja asukasmäärään, sillä täällä on eniten opiskelijoita koko Suomessa. Plus meillä on Palonen, joka on lähes täysin verrattavissa Sokrateehen. Vakavasti puhuen Jyväskylä on ennen kaikkea opiskelijakaupunki; kaupunki on kompakti, vilkas ja aktiivinen. Joka illalle löytyy varmasti tekemistä, oli se sitten keikka Lutakossa, sählypeli liikuntavuoroilla, bileet keskustassa tai järjestön kokous.

Kuinka pitkälle Minna Canth Conthasi?
Kukaan ei muista.

Luin nettisivuiltanne, että pidätte suurena koulutuspoliittisena voittonanne hankkiutumista eroon Wibergin Politiikan perusteet –kirjasta eli ”punaisesta paholaisesta” pääsykoekirjana. Mikä mahtoi olla tämän tapauksen taustalla?
–Itse en tämän Wiberg-gaten aikana vielä ollut mukana kuvioissa, mutta vanhemmat ja viisaammat ovat kertoneet punaisen paholaisen käsittäneen politiikan väärin – tai siis Jyväskylän näkökulmasta väärin. Haluttiin teos, joka kuvastaa paremmin jyväskyläläistä politiikan tutkimusta.

Millaiset suhteet teillä on laitoksenne henkilökuntaan?
–Erinomaiset. Laitoksen henkilökunta on erittäin opiskelijalähtöistä ja ystävällistä. Puolue pitää aktiivisesti yhteyttä henkilökuntaan muun muassa kopo-kahvien muodossa. Tänä vuonna valtio-opin henkilökunta ja opiskelijat pitävät myös yhteiset pikkujoulut. Tätä ei ole koskaan aikaisemmin tapahtunut, ja odotan ilon ja pelon sekaisin tuntein mitä

Puheenjohtaja Tarkiainen näyttää Helsingin POP-päivillä mallia miten jallua juodaan.

Kuva: Teemu Perhiö

Vappuhulinaa kirkkopuistossa.

Mikä Puolue?

Puolue ry on Jyväskylän yliopiston valtio-opin opiskelijoiden ainejärjestö. Puolue ry järjestää tapahtumia ja toimii opiskelijoiden kantaaottavana äänenä koulutuspoliittisiin kysymyksiin. Ainejärjestö korostaa toiminnassaan kanssaopiskelijoidensa etua, ja kokoonsa nähden Puolue ry on toiminnassaan melko aktiivinen. Vuosittain vaihtuva yhdistyksen hallitus koostuu vuonna 2015 yhdestätoista henkilöstä. Ainejärjestö julkaisee lehteä Puolueohjelma, joka ilmestyy kaksi kertaa vuodessa.

tulee tapahtumaan. Loistavana esimerkkinä opiskelijoiden ja henkilökunnan välisistä suhteista tulee mainita myös legendaarisen emeritusprofessori Kari Palosen luotsaamat ja sponsoroimat ulkomaan ekskursiot yli kolmenkymmenen vuoden ajan.

Monissa Suomen yhteiskuntatieteellisissä tiedekunnissa on tapahtunut hakukohteiden ja oppiaineiden perusopintojen yhdistymisiä (esim. Turussa valtio-oppi ja poliittinen historia). Miltä tilanne näyttää Jyväskylän yhteiskuntatieteellisessä? Onko paineita tällaiseen?

–Jo nyt haettaessa Jyväskylään lukemaan yhteiskuntatieteitä voi hakija samalla pääsykokeella valita kaksi hakukohdetta valtio-opin, yhteiskuntapolitiikan, filosofian ja sosiologian välillä. Yhteiskuntatieteisiin kuuluu myös sosiaalityö, mutta pääsykoe on eri. Tänä vuonna on astunut voimaan myös uusi opetussuunnitelma, jossa kaikki näiden viiden pääaineen opiskelijat lukevat samat perusopinnot, pois lukien oman pääaineen johdantokurssi. Esimerkki: Valtio-oppineiden ei tarvitse lukea sosiaalityön johdantoa mutta loput neljä kurssia ovat samoja myös heidän kanssaan. Erilaisia ratkaisuja ja vaihtoehtoja on heitelty ilmoille, ja mielenkiinnolla seuraan mitä tulevina vuosina Jyväskylän YFI-laitoksella tapahtuu.

Top 3 perinteet Puolueessa?

–Kolmantena listalleni pääsee Minna Canthin ja tasa-arvon päivänä järjestettävä Minna Canthin Conthaus. Kukaan ei oikein tiedä tämän perinteen alkujuuria, mutta joka vuosi siellä on lausuttu Canthia, tehty erinäköisiä näytelmiä Canthin tuotantoa mukaillen ja jostain käsittämättömästä syystä myös kirjaimellisesti kontattu Canthin patsasta ympäri ja juotu jallua.

Toiseksi sijoitan Puolueen perinteiset vappusitsit. Myös Puolueen ulkopuolelta kiinnostusta ja mainetta niittäneet pöytäjuhlat täytyy vaan itse kokea, ei niitä voi selittää.

Listan kärkeen Puolueen perinteistä menee aivan ehdottomasti mökkiviikonloput! Joka kevät Puolue pakkaa kamat kasaan ja suuntaa Riihivuorelle viettämään vuoden eeppisimmän viikonlopun puoluetovereiden, mölkyn ja saunan parissa.

Kerro rakkain muistosi liittyen Puolueeseen?

–Ei ehkä ainakaan itse tilanteessa rakkain, mutta kuulemma aika kultaa muistot ja näin vuoden jälkeen voi sanoa että Jyväskylässä järjestetyt POP-päivät jäi ainakin mieleen. Viikonlopun seurauksena yhdistyksen kassa otti aimo loven, tapahtuman jälkipuinnin seurauksena Puolueen nimi jäi ikuisesti Tilapalveluiden huulille, ja ainakin omille verkkokalvoille jäi hyvin monta ei-toivottua kuvaa joita edes P-klubin sininen jallu ei huuhtonut.

Terveisiä P-klubille?

–Puolue ry:n puolesta haluan toivottaa sydämelliset onnittelut tänä vuonna kunnioitettavan 40 vuoden iän saavuttavalle P-klubille, perästä tullaan!

Oi, Andalucia

Granada on opiskelijaystävällinen kaupunki, jonne päätyminen vahingossa ei harmita.

Teksti & kuvat Riina Bhatia

Kun vuoden alussa tuli aika hakea vaihtoon, oli vaihtopaikan päättäminen vaikein tehtävä. Hakeako eteläiseen Espanjaan, tapaksen ja flamencon luvattuun maahan, jossa opiskelu auttamatta jäisi kokemusten jalkoihin, vai hakeako yliopistoon, josta voisi olla konkreettista hyötyä omille opinnoille? Päädyin jälkimmäiseen. Tästä huolimatta korkeammat voimat, eli kansainvälisten palveluiden henkilökunta, päättivät lähettää minut Granadaan, Andalucian sydämeen. Paikkaan, jossa kuukin on kuumempi ja olut kylmempää. Tällöin tiesin, että puolivuotinen vaihtokokemukseni tulisi keskittymään enemmän uusiin kokemuksiin, uuden kielen oppimiseen ja matkusteluun, kuin puurtavaan opiskeluun. Ja jos tämä on mitä vaihdoltasi haluat, voin muutaman kuukauden vaihdossa olon jälkeen suositella Granadaa lämpimästi.

Granada on erittäin opiskelijaystävällinen kaupunki monella tapaa. Se on tarpeeksi pieni, että kaikki on kävelymatkan päässä. Julkisetkin kulkevat hyvin, mutta harvemmin niitä tarvitsee. Kaupungin noin 200 000 asukkaasta liki 80 000 ovat opiskelijoita, joten opiskelijameininkiä löytyy aina. Mikä parasta, Granadan hintataso on erittäin opiskelijaystävällinen, mitä edesauttaa ainutlaatuinen tapas-kulttuuri. Kahden euron oluttuopposen kanssa tarjotaan aina jotakin syötävää; hampurilaisia, jamónia, vartaita, melkein mitä tahansa! Kotona ei tarvitse kokata, eikä maksaa kalliita annoksia ravintoloissa.

Toinen syy, miksi Granada on opiskelijaystävällinen kaupunki erityisesti niille opiskelijoille, jotka haluavat vaihdoltaan ennen kaikkea kokemuksia ja uusia ystäviä, on Granadan yliopisto. Joka vuosi Granadaan saapuu noin 2000 vaihto-opiskelijaa ympäri maailmaa. Meno voi olla aika Erasmus aina

Seinämaalauksia valtio-opin laitoksella

”Granadassa kuukin on kuumempi ja olut kylmempää.”

Mikä Granada?

Granada on Granadan maakunnan pääkaupunki Andalusian itsehallintoalueella Espanjassa ja sen asukasluku on 237 540 ihmistä. Kaupunki on saanut nimensä granaattiomenan mukaan. Matkaoppaissa Granadaa mainostetaan usein yhtenä Espanjan kauneimmista kaupungeista. Se on historiallinen ja kulttuuriaarteita täynnä oleva opiskelijakaupunki, jonka tunnetuin nähtävyys on 1300-luvulta peräisin oleva Unescon maailmanperintökohteenakin tunnettu Alhambran palatsi. Albaicinin Arabikorttelit ovat myöskin osaltaan kaupungin idyllisintä ja kulttuuririkkainta aluetta, ja lisäksi Granada on tunnettu tapaskulttuuristaan. Granadan yliopisto perustettiin vuonna 1531. Kaupunki on Euroopan suurin vaihto-opiskelijakaupunki, jossa erilaiset vaihto-opiskelijajärjestöt organisoivat tapahtumia lähes päivittäin. Aktiivisuus tällä saralla näkyy myös erilaisten retkien järjestämisenä muualle Espanjaan ja Eurooppaan. Asunnon hankkiminen kaupungista vaihdon ajaksi on helppoa, sillä kaupungissa on ylitarjontaa asunnoista.

välillä, mutta 2000 vaihto-opiskelijasta löytyy ihmisiä joka lähtöön, joten on varmasti helppo löytää omanlaisia ihmisiä myös vaihtaripiireistä. Kurssien taso ei myöskään ole turhan vaativa, ja yliopisto on todella vaihtariystävällinen ja poikkeuksellisen järjestelmällinen. Jää siis aikaa muullekin kuin opiskelulle! Tänä vuonna yliopisto järjestää ensimmäistä kertaa kursseja englanniksi.

Noin kolmasosa vaihtoajastani on kulunut kuin siivillä, ja vielä tuntuu että on paljon koettavaa ja nähtävää. Elämä eteläisessä Espanjassa on toisinaan hitaampaa kuin Suomessa, joten minulla ei ole täältä kiire vielä takaisin. Varsinkaan, kun sain muutaman klubilaisen tuomana tölkin Koffia ja purkin hernekeittoa.

Hasta luego!

PARTURI
IITUKKA

IITU ITÄLUOTO
PARTURIMESTARI
Satakunnantie 12
20100 Turku

Opiskelijaalennus SYL- ja
SAMOK-korteilla -10%

040 5453 509
parturi@iitukka.fi
www.iitukka.fi

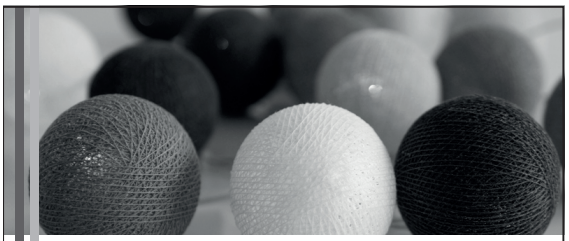

Piristystä kotisi sisustukseen!

Oletko jo löytänyt kohtuullisten hintojen sisustuskauppa Sellofaanin yliopiston rappusten vieressä?

Meiltä supersuositut Irislights-pallovalot, joiden värit voit valita irtoballobaaristamme!

Valikoimissamme mm. sisustustikkaita, - tauluja, kelloja, tuotteita kylpyhuoneeseen, eteismattoja, tyynyjä, kynttilöitä, lyhtyjä,kransseja sekä muita piensisustustuotteita.

Tätä mainosta näyttämällä saat yhdestä normaalihintaisesta tuotteesta 20%:n alennuksen!

SELLOFAANI
TERVETULOA!
Hämeenkatu 1, Turku
avoinna ma-pe 10-18, la 10-15

Yliopistovalmennus Oy järjestää valmennuskursseja Turun yliopistoon jo lähes 20 vuoden kokemuksella.

Rekrytoimme uusia toimihenkilöitä kaudelle 2015–2016. Avoimet toimenkuvat liittyvät mm. taloushallintoon, organisointiin, markkinointiin, henkilöstöhallintaan ja esimiestehtäviin.

Kelpoisuusvaatimuksena edellytämme… P-klubin jäsenyyttä!

Yliopistovalmennus Oy on P-klubin omistama yritys, jonka ensisijaisena tavoitteena on antaa jäsenilleen mahdollisuus työelämävalmiuksiensa kartuttamiseen. Tarjoamme tilaisuuden perehtyä yritystoimintaan vastuullisissa tehtävissä voittoa tuottavassa yrityksessä.

Lisätietoja: info@yliopistovalmennus.fi!

Katse tulevaisuuteen

Tunnusta väriä jo opiskeluaikana
www.tosy.fi

Perinteikäs kohtauspaikka keskellä Wanhaa Turkua.

Tule kokemaan maku-elämyksiä **Ravintola Teinin** historiallisissa tiloissa tai poikkea nuorten aikuisten suosimaan gastropub **Bremeriin.**

Tarjolla on hyvää juotavaa ja syötävää aina edullisesti

Teini
RAVINTOLA - RESTAURANT

Bremer
bar · kitchen

Uudenmaankatu 1, 20500 Turku
www.ravintolateini.fi puh. 010 231 8444

STUDIA POLITICA
universitas turkuensis
P-KLUBI

LUENTOJA
ELÄMÄSTÄ
JOKA ILTA

Ravintola
PROFFAN
KELLARI

REHTORINPELLONKATU 6
PUH. 250 5515

ETUJÄRJESTÖ

Yhteiskunta-alan korkeakoulutetut ry